

tror jeg ikke vilde møde nogen Modstand, i alt Fald ikke fra Afholdsfolkenes Side, derom er jeg overbevist.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) syntes at opfatte sin Stilling til denne Sag saaledes, at han havde været ganske alene om at fremdrage Kravet om Frinæring, men jeg tror, at det ærede Medlem kommer til at dele denne Ære med Socialdemokraterne, der altid have kæmpet for Ædrueligheden, thi vi have aldrig nogen Sinde forlangt, at der skulde ske Indskrænkninger med Hensyn til Bevillingens Udstedelse, men vi have hævdet Frihed under den Garanti, der maa stilles f. Eks i Retning af, at Folk, naar de søge hen paa Beværtningsstederne, kunne finde gode, lyse, rummelige Lokaler, hvor der er værd at være. Endvidere have vi krævet, at Næringsfriheden skal være ikke blot for dem, der udskænke Spiritus, men ogsaa for dem, der ikke skænke Spiritus.

Jeg vil nødig berøve det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) hans Glorie. (*Bluhme:* Det kan De heller ikke!) Men jeg vil sige, at det altid har staaet for mig saaledes, at det Standpunkt, det ærede Medlem staa paa, kun er et akademisk Standpunkt, thi naar hele Befolkningen mere og mere sysler med en Sag og vil, at man skal lovgive om den, ganske vist ud fra forskellige mere eller mindre yderliggaaende Standpunkter, og man skrider til at behandle Sagen lovmæssigt, saa gælder det om at faa det bedst mulige ud af den. Jeg har aldrig villet være med til Tvangslove eller til Indskrænkninger i Befolkningens Ret, men mener, at Befolkningen i saa fuldt Maal som muligt skal have den Ret, som tilkommer den, dog saaledes, at det alligevel svarer til det almene Vel.

Den højtærede Minister fremhævede bl. a. ogsaa i sin Tale den store Værdi, som Oplysningen havde. Jeg kunde sige, at den højtærede Minister kunde have tilføjet den store Værdi, som det sociale Arbejde har haft i vort Land. Thi det er sikkert, at Bønder- og Arbejderstanden staa i det 20. Aarhundrede paa et ganske anderledes højt Trin i moralsk Henseende end for en Menneskealder siden. Det er naturligt, at det har været en vældig Løfttestang til aandelig Frigørelse for Arbejderne, at de have organiseret sig for at kæmpe for

bedre Livsvilkaar ikke blot i rent materiel Henseende. Jeg vil sige til Ministeren, at naar man har villet beskyldte ham for at have forelagt et grundlovstridigt Lovforslag, saa tror jeg ikke, det er rigtigt, og jeg tror ikke, den ærede Minister behøver at føle sig ramt deraf, at enkelte Medlemmer have ment, at Forslaget var grundlovstridigt, thi sidste Aar, da der forelaa et Forslag af lignende Natur, om hvilket jeg udtalte, at det maatte anses for grundlovstridigt, blev jeg kaldt til Orden af den daværende fungerende Formand, den nuværende højtærede Landbrugsminister. Jeg gaar ud fra, at hvad han da afgjorde, var rigtigt, saa at man ikke kan sige, at dette Forslag er grundlovstridigt, men maa sige, at det er grundlovmæssigt.

Indenrigsministeren (Berntsen): Det ærede Medlem tager fejl; det var ikke det, jeg hentydede til, nej, det var til en Udtalelse af det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), der overhovedet udtalte sin Forbavelse over, at jeg vilde fremsætte et Forslag som dette — ikke fordi det var grundlovstridigt, men fordi det indeholdt Bestemmelser, som det ærede Medlem mente stred mod den almindelige frie Adgang til Erhverv her i Landet. Det var det, jeg sigtede til.

Formanden: Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Bluhme: Hvis jeg skulde have udtalt mig saaledes, som det er blevet opfattet af det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (Kvist), at jeg skulde mene, at Flertallet indenfor Afholdsforeningerne samstemmede med mig, saa har jeg ikke udtalt mig tilstrækkelig klart, for det var ikke Meningen. Nej, jeg paastod, at dette var en Undtagelseslov, som havde samme Særpræg som andre Undtagelseslove, at det er et Mindretal i Befolkningen, der fremsætter Krav derom, og det er saa meget mere et Mindretal, som en stor Mængde indenfor Afholdsforeningerne ubetinget sympatiserer med min Opfattelse, at vi ikke bør have Tvangslove. Dette blev ydermere støttet af det ærede Medlem for Københavns 13de Valgkreds (Meyer), der udtalte, at Socialdemokratiet har samme Syn paa Sagen som jeg, og jeg tror ogsaa, at hans Parti i Fjor i det væsentlige sluttede sig til de Ændringer, jeg stillede i Udvalget, idet jeg nemlig ogsaa vilde være med til at virke for Loven, eftersom den